

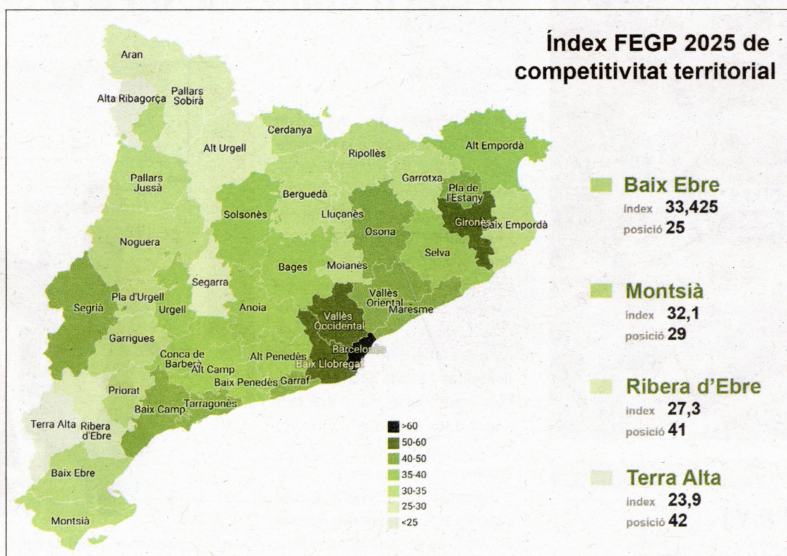
ECONOMIA El Baix Ebre ocupa el 25è lloc del rànquing català i el Montsià, el 29è, segons l'informe de la Federació Empresarial del Gran Penedès

Ribera d'Ebre i Terra Alta són dos de les tres comarques amb pitjor índex de competitivitat de Catalunya

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

L'edició de 2024 de l'índex de competitivitat que elabora la Federació Empresarial del Gran Penedès (FEGP) situa les quatre comarques de l'Ebre en la mitat del país amb un índex més baix. I, concretament, les comarques de la Ribera d'Ebre i la Terra Alta són dos de les tres que ocupen les darreres posicions, juntament amb l'Alta Ribagorça.

L'informe analitza, d'una banda, les condicions de competitivitat i, de l'altra, la sostenibilitat social i mediambiental del model de desenvolupament. El Baix Ebre ocupa el lloc 25è en el rànquing comarcal i el Montsià, el 29è. L'estudi confirma l'estabilitat de les comarques metropolitanes al capdavant del rànquing, encapçalat pel Barcelonès, el Vallès Occidental i el Baix Llobregat. Estes comarques combinen una elevada dimensió econòmica, una bona dotació d'infraestructures i una forta concentració d'activitats productives, tecnològiques i de serveis. Els autors de l'informe avisen, però, que unes condicions de competitivitat òptimes no sempre guarden una relació directa amb impactes positius en els nivells de benestar —en termes de renda per càpita— i augments de la

productivitat.

En relació amb els diferents factors de competitivitat analitzats, el Baix Ebre i el Montsià figuren entre les millors comarques quant a disponibilitat de sòl i espai per a l'activitat econòmica, mentre els punts forts de la Terra Alta són la sostenibilitat social i mediambiental. La Ribera, en

canvi, no està entre la mitat de comarques amb millors qualificacions en cap dels factors posats damunt de la taula.

PROS I CONTRES A LA TERRA ALTA Específicament, a la Terra Alta se li atribueix una millora en valors com la sinistralitat laboral, el consum de

recursos i la valorització de residus, que se suma a "una evolució positiva de la infraestructura digital, amb un augment notable en la cobertura de xarxes mòbils i fibra òptica, que obre noves oportunitats de connectivitat per a persones i empreses". Tot i això, estes fortaleeses contrasten amb "la persistència de dèficits estructu-

ral en capital humà i capacitat emprenedora". Els indicadors vinculats a la formació —tant en titulació superior com en estudis postobligatoris o presència de perfils professionals— se mantenen molt baixos. Això "limita severament la capacitat de transformació productiva i d'adaptació a sectors de més valor afegit". També es constata que "les infraestructures de transport i accés continuen limitades, amb absència de xarxa ferroviària i una baixa dotació de serveis públics de mobilitat".

En l'àmbit nacional, l'anàlisi comparativa situa Catalunya com una de les economies més potents dins de l'Estat espanyol, amb un pes rellevant tant en PIB com en activitat empresarial, infraestructures i ocupació. Tot i això, el seu posicionament dins dels principals índexs de competitivitat revela una realitat ambivalent. L'Informe de la Competitividad Regional en España la col·loca en quarta posició, just per darrere de Madrid, el País Basc i Navarra, mentre que el Regional Competitiveness Index (RCI) elaborat per la Comissió Europea l'identifica com una regió amb una competitivitat moderada, lleugerament per sobre de la mitjana de la Unió Europea però encara allunyada dels territoris líders del continent. ■